

din tótă inima, și vë voiü învëța să strigați în fiă-
quare diminéță : Bună diüa, Anno ; bună diüa ,
tată Riemann. »

Cällëtorii nostri , ajungënd a casă , aveà mare
trebuintă de repausü. Ei simțirö o fericire nespüsă,
reafându-se în coliba construită de mânele lor , și
încongiurați de tóte miđlócele de viețuire, pe qua-
rî nu le datorià dequätü activității lor. Bucatele
que li se preparasse de Margarita, li se părurö fór-
te gustöse. Ei cultivasserö pämëntulü que produceà
aquesti minunați cartofi, quarî le reamintià patria
lor. Ei schimbasserö aquestü desertü într'o grădină
regulată și productivă ; îndemânării lor datorià a-
questü adăpostü, quare îi apërà de asprimea tim-
pilor și de atacurile animalelor vätëmätóre.

« O pré-iubitulü meü Conrad ! disse încetü ta-
tälü Riemann suspinând, de que nu esci liberü și
lîngö noi ! Presenta ta m'ar împlé de bucuriă, și
nu așü mai avé nimicü de doritü. » Riemann , a-
questü bunü tată, nu vorbià nici-o-dată de Conrad
înaintea copiilor sei. Ellü se temeà a nu-î întrista,
și a nu turbura dulcea liniște de quare se bucurà,
în miđloculü trudóselor lor lucrări.